

اثر جهت نوردهی بر ریزنشست دو نوع کامپازیت مایکروفیلد و هایبرید

عبدالرحیم داوری^{۱*}، علیرضا دانش کاظمی^۲، سیدمجید موسوی نسب^۳، ساجده مشتاق^۴

۱- دانشیار بخش ترمیمی، دانشگاه علوم پزشکی یزد

۲،۳- استادیار بخش ترمیمی، دانشگاه علوم پزشکی یزد

۴- دندانپزشک

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۳/۲۷

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۹/۱۶

چکیده

مقدمه: یکی از بهترین عواملی که بر سیل لبه ای ترمیم‌های کامپازیت اثر می‌گذارد انقباض هنگام پلیمریزیشن است. در کامپازیت‌های سخت شونده با نور، جهت نوردهی، ممکن است الگوی انقباض پلیمریزیشن را تغییر دهد. هدف از این مطالعه ارزیابی ریزنشست دو نوع کامپازیت با دو جهت نوردهی بود.

روش بررسی: در این مطالعه تجربی ۴۰ حفره کلاس III یکسان در ۴۰ دندان قدامی انسان تهیه شد. دندان‌ها بر حسب نوع کامپازیت مصرفی به دو گروه (کامپازیت مایکروفیلد: Heliomolar و کامپازیت هایبرید: Spectrum) تقسیم شدند. هر دو گروه بر حسب جهت نوردهی به دو زیر گروه (از باکال یا از لینگوال) تقسیم شدند. همه حفرات با کامپازیت پر و به مدت ۴۰ ثانیه کیور شدند. سپس نمونه‌ها برای ۵۰۰ بار تحت چرخه حرارتی بین ۵-۵۵°C قرار گرفتند. نمونه‌ها سپس به جز ۱ میلیمتر اطراف لبه‌های حفره با لاک ناخن پوشانده شدند و ۱۲ ساعت در متیلن بلو ۱٪ قرار گرفتند. سپس دندانها برش خوردند و رتبه‌های نفوذ رنگ با استفاده از استریومیکروسکوپ ثبت شد. اطلاعات بوسیله آزمون غیر پارامتریک Mann-Whitney بررسی شد. نتایج: هیچ اختلاف معنی‌داری بین دو نوع کامپازیت ($P > 0.05$) و همچنین دو روش نوردهی مشاهده نشد ($P > 0.05$). نتیجه‌گیری: جهت نوردهی اثری بر ریزنشست کامپازیت هایبرید یا مایکروفیلد در حفرات کلاس III ندارد.

واژه‌های کلیدی: ریزنشست- جهت نوردهی- کامپوزیت هایبرید- کامپازیت مایکروفیلد

مقدمه

انقباض حین پلی مریزاسیون باعث بعضی مشکلات کلینیکی نظیر شکستگی ترمیم، هیدرولیز شدن سیستم باندینگ و ریزش از لبه می شود. ریزش باعث هجوم اسیدها، آنزیمها، یون ها، باکتری ها و تولیدات آنها به قسمت لبه دندان، حساسیت پس از ترمیم، عود پوسیدگی، التهاب لثه و به دنبال آن نکروز پالپ می شود(۱).

تنش های انقباضی که در فاز قبل از تشکیل ژل ایجاد می شوند به میزان زیادی توسط خمش و جریان کامپوزیت رزین خنثی می گردند ولی تنش های انقباضی که در فاز پس از تشکیل ژل ایجاد می گردند، توسط جریان ماده خنثی نمی شوند. تنش های در طی زمان باقیمانده می توانند سبب ایجاد خستگی در ماده یا فصل مشترک ماده- دندان، شوند که به ایجاد درز در دیواره های حفره با اتصال ضعیف تر منجر می گردند(۲).

عوامل مختلفی بر کنترل انقباض حین پلی مریزاسیون و متعاقب آن، جلوگیری از ریزش و عوارض آن تأثیر دارند که می توان به تغییر شکل پلاستیک یا سیلان، حین مراحل اولیه کیورینگ در کامپوزیت با استفاده از روش های گوناگون کیورینگ (نظیر Pulse cure, Ramp cure)، انبساط کامپوزیت در اثر جذب آب، استفاده از کامپوزیتها با خاصیت کشسانی زیاد یا ضریب یانگ کم، استفاده از رزین های دارای کشسانی زیاد (Flowable Composite) و یا انقباض کم در ناحیه طوق و موقعیت قرارگیری منبع نوردی اشاره نمود(۳). نتایج حاصل از بعضی تحقیقات مؤید مفید بودن روش های مختلف نوردی در کاهش ریزش هستند در حالی که بیشتر مطالعات بر بی اثر بودن انواع روش های نوردی دلالت دارد.

در مطالعه ای که توسط Croll و همکاران در سال ۲۰۰۱ انجام شد به ارزیابی انقباض حین پلی مریزاسیون هنگام قرار دادن روکش کامپوزیتی با مسیر نوردی پرداخته شد. بررسی های آماری نشان داد وقتی حفره آماده سازی در عاج باشد که به طور معناداری ریزش آگزیمالی کمتری در مسیر نوردی از سمت لینگوال ایجاد می شود ولی زمانی که حفره در

مینا است تفاوت معناداری در میزان ریزش وجود ندارد(۴). در مطالعه دیگری که توسط Versluis و همکاران در ۲۰۰۴ انجام شد این مسأله که آیا کامپوزیت های دندانیه همیشه به سمت نور انقباض می کنند بررسی شد و در نهایت بیان شد مسیر انقباض به وسیله موقعیتی که نوردی انجام می شود تحت تأثیر قرار نمی گیرد. و غالباً به وسیله باندینگ ترمیم با دندان و سطوح آزاد تعیین می شود. بهبود خاصیت فیزیکی لبه ها از فاکتورهای دیگری نظیر فرآیند پلی مریزاسیون، و روش نوردی و کیفیت باندینگ تأثیر می پذیرد. بنابراین فاکتور مسیر انقباض در پاسخ به موقعیت نوردی تأثیری بر افزایش کیفیت لبه ترمیم ندارد(۵).

در مطالعه دیگری که توسط Hoelscher و همکاران در سال ۲۰۰۰ انجام شد، تأثیر مسیر نوردی اولیه و وجود یا عدم وجود بول در لبه فاشیال در تطابق ترمیم کامپوزیت با بیس رزینی در لبه فاشیال یک حفره کلاس III بررسی شد. در این مطالعه از ۴۰ دندان انسیزور کشیده شده، استفاده شد. حفره های کلاس III در سطوح مزیال و دیستال انسیزورها ایجاد شد. دندان ها بول داده و ترمیم شدند و سپس ۲۰ دندان فقط از سمت فاشیال و ۲۰ دندان دیگر فقط از سمت لینگوال نوردی شدند. سپس میزان ریزش در ۳ گروه انسیزالی و میانی و سرویکالی بررسی شد. در گروه انسیزالی ترمیم هایی که از سمت فاشیال نوردی شدند ریزش بیشتری را نسبت به ترمیم هایی که از سمت لینگوال نوردی شده بودند، نشان دادند و در گروه میانی و سرویکالی ترمیم هایی که از سمت فاشیال نوردی شدند ریزش کمتری را نسبت به ترمیم هایی که از سمت لینگوال نوردی شده بودند نشان دادند و تفاوت معناداری در میزان ریزش در گروه های بدون بول دیده نشد(۶).

در مطالعه ای که توسط Foxton و همکاران در سال ۲۰۰۳ انجام شد، تأثیر جهت های مختلف نوردی و ضخامت ترمیم بر استحکام کششی سمان های رزینی دو آل بررسی شد و به این نتیجه رسیدند که تفاوت معناداری در استحکام باند و سختی،

وسيله ژل اسيد فسفریک ۳۷٪ (به شماره بسته بندی H36568 Ivoclar Vivadent/ Lich Tenshtine) عمل اچینگ در لبه‌های مینایی به مدت ۳۰ ثانیه و در دیواره و کف عاجی حفره به مدت ۱۵ ثانیه انجام شد. سپس دندان به وسیله اسپری آب و هوا، به مدت ۲۰ ثانیه شستشو داده شد تا اسید کاملاً شستشو شود. سپس بانـدینگ [Exite Ivoclar/ Lich Tenshtine] به شماره (J04886) به مدت ۱۵ ثانیه، طبق دستور vivadent کارخانه سازنده، به وسیله میکروبراش روی سطوح عاج و مینا قرار داده شد و حلال آن به وسیله پوآر هوا به مدت ۵ ثانیه تبخیر گردید و توسط دستگاه نوردی هالوژنی [Arialux (Apadana) (Tak/Iran)] با شدت نور ۵۰۰ mw/cm² به مدت ۲۰ ثانیه نوردی شد. سپس ۲ گروه A1 و A2 با ماده ترمیمی کامپوزیت Ivoclar Lich /Tenshtine Heliomolar مایکروفیلد [vivadent] ترمیم شدند و ۲ گروه B1 و B2 با کامپوزیت هایبرید [Dentsply/ Germany] Spectrum ترمیم شدند. کامپوزیت‌ها به روش توده‌ای در حفره‌ها قرار داده و اضافات آنها برداشته شد. سپس گروه A1 از سمت لینگوال و گروه A2 از سمت باکال و همچنین گروه B1 از سمت لینگوال و گروه B2 از سمت باکال به مدت ۴۰ ثانیه نوردی شدند. دندان‌ها به تعداد ۵۰۰ مرتبه در دمای ۵۵-۵۰°C ترموسایکل شدند، سپس با پوآر هوا کاملاً خشک شده و ناحیه آپکس دندان‌ها به وسیله موم چسب مسدود گردید و همه دندان‌ها تا ۱ میلی متری لبه‌های حفره به وسیله دو لایه لاک ناخن با دو رنگ متفاوت پوشانده شدند. تفاوت دو رنگ لاک به این علت بود که از پوشیده شدن دندان تا فاصله ۱ میلی متری حفره با لاک‌های فوق اطمینان حاصل شود. سپس دندان‌ها به مدت ۱۲ ساعت در محلول متیلن بلو ۱٪ [Merk/Germany] قرار داده شدند. متیلن بلو ۱٪ بدین صورت تهیه شد که یک گرم پودر متیلن بلو در ۱۰۰۰ سی سی آب مقطر حل شد. سپس به وسیله دیسک‌های زغالی [SPD/France] در مسیر باکولینگوالی دندان‌ها از وسط حفره برش داده شدند. میزان نفوذ رنگ توسط استریومیکروسکوپ (Stenc- SV 11- Zeiss/ Germany) با بزرگنمایی ۴۰x مورد بررسی قرار گرفتند.

وقتی ضخامت ۱-۲mm بود و از یک مسیر برای ۱۲۰ ثانیه و یا از شش مسیر برای ۲۰ ثانیه نوردی شدند، وجود نداشت. ولی وقتی ضخامت از ۲-۳mm بیشتر می‌شد و نوردی برای ۱۲۰ ثانیه از یک مسیر انجام می‌شد، قدرت باند به طور معناداری کاهش می‌یافت و زمانی که نوردی از شش مسیر برای ۲۰ ثانیه انجام می‌شد قدرت باند کاهش چندانی نمی‌یافت (۷). براین اساس در این مطالعه به بررسی تأثیر جهت نوردی بر میانگین ریزش در گروه‌های مورد مطالعه می‌پردازیم تا با شناخت روش نوردی بهتر، میزان ریزش ترمیم به حداقل ممکن کاهش یابد.

روش بررسی

۴۰ دندان قدامی سالم انسان که عاری از هر گونه پوسیدگی، ترک خوردگی مینایی و مشکلات تکاملی بود جمع آوری گردید.

روش این مطالعه، تجربی (Experimental) و از نوع آزمایشگاهی (Lab trial) و نوع مطالعه تحلیلی و با طرح Parallel بود.

از روش نمونه گیری تصادفی آسان استفاده شده است. با در نظر گرفتن سطح اطمینان ۹۵٪ و توان آزمون ۸۰٪ و با توجه به نتایج مطالعات قبلی (۵)، S=۲ و d=۱/۵ تعداد ۱۰ نمونه در هر گروه در نظر گرفته شد.

جهت ضد عفونی کردن دندان‌ها از هیپوکلریت سدیم ۰/۵٪ به مدت ۱۰ دقیقه استفاده شد. بقایای انساج اطراف دندان‌ها و هر گونه جرم روی آنها با قلم کورت استاندارد تمیز شد. تا قبل از آزمایش دندان‌ها در سرم فیزیولوژی در دمای ۳۷°C نگهداری شدند سپس با استفاده از توربین به همراه اسپری آب و هوا به عنوان خنک کننده و با استفاده از فرز الماسی سیلندری شماره ۰۰۸ (تیزکاوان، ایران) بر روی همه دندان‌ها، حفرات کلاس III با ابعاد یکسان، به عمق ۳mm و ارتفاع ۴mm بالای CEJ در مینا تراشیده شد. همه ابعاد تراش توسط پروب پرپودنتال اندازه گیری شد. پس از تراش هر ۵ دندان، فرزها تعویض شدند. دندان‌ها به صورت تصادفی به ۴ گروه ۱۰ تایی A1, A2, B1, B2 تقسیم شدند. در ابتدا دندان‌ها با پوآر هوا خشک شدند و به

معیارهای استفاده شده جهت رتبه‌بندی ریزش در این مطالعه بدین شرح بود:

۰ ← بدون نفوذ رنگ

۱ ← نفوذ رنگ به مینا

۲ ← نفوذ رنگ به عاج و عدم نفوذ رنگ به دیواره آگزیال

۳ ← نفوذ رنگ به دیواره آگزیال حفره

توزیع فراوانی وضعیت ریزش بر حسب دو روش نوردهی و دو نوع کامپوزیت هایبرید و میکروفیلد تعیین گردید.

از آزمون غیر پارامتریک Mann-Whitney برای تعیین توزیع فراوانی وضعیت ریزش در دو نوع کامپوزیت هایبرید و میکروفیلد در دو مسیر مختلف نوردهی استفاده شد.

نتایج

مقایسه میانگین رتبه های ریزش و توزیع فراوانی آن در کلیه گروه‌های مورد بررسی شامل:

A1 (کامپوزیت میکروفیلد، نوردهی از لینگوال)، A2 (کامپوزیت

میکروفیلد، نوردهی از باکال)، B1 (کامپوزیت هایبرید، نوردهی از لینگوال) و B2 (کامپوزیت هایبرید، نوردهی از باکال) است که در جدول و نمودار (۱) آورده شده است.

در مقایسه ریزش بین دو نوع کامپوزیت در نوردهی از سمت لینگوال هر چند مقدار ریزش در کامپوزیت میکروفیلد کمتر بود ولی اختلاف معناداری را نشان نداد (P=۰/۰۸۹).

مقایسه رتبه های ریزش بین دو نوع کامپوزیت در نوردهی از سمت باکال هر چند مقدار ریزش در کامپوزیت میکروفیلد کمتر بود ولی اختلاف معناداری را نشان نداد. (P=۰/۱۳۲) جدول (۲).

مقایسه رتبه های ریزش در دو مسیر مختلف نوردهی از لینگوال و باکال اختلاف معناداری را نشان نداد. (P=۰/۴۹۵) هر چند مقدار ریزش در نوردهی از سمت باکال کمتر بود (جدول ۳).

جدول ۱: میانگین رتبه های ریزش در کلیه گروه های مورد بررسی

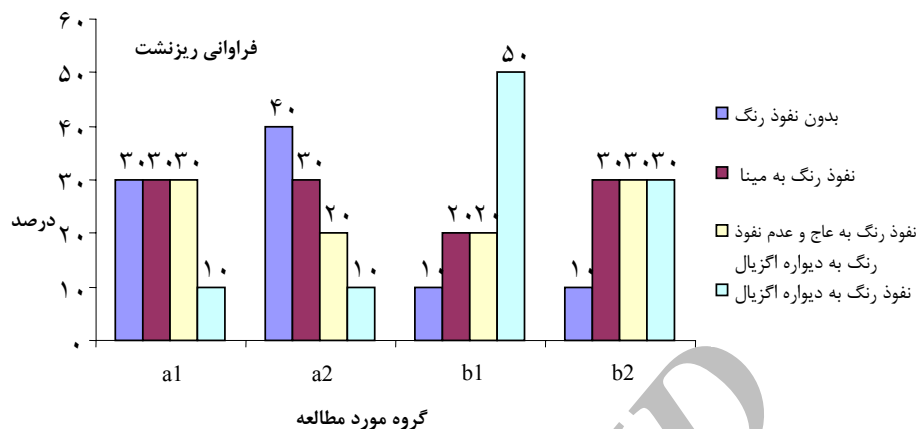
گروه	میانگین	تعداد	انحراف معیار	میان
A1	۱/۲	۱۰	۱/۰۳	۱
A2	۱	۱۰	۱/۰۵	۱
B1	۲/۱	۱۰	۱/۱	۲/۵
B2	۱/۸	۱۰	۱/۰۳	۲
جمع	۱/۵۲	۴۰	۱/۱	۱/۵

جدول ۲: میانگین رتبه های ریزش در کامپوزیت های میکروفیلد و هایبرید

نوع کامپوزیت	میانگین	تعداد	انحراف معیار	میان	نوردهی از باکال	نوردهی از لینگوال
ریزش در کامپوزیت میکروفیلد	۱/۱	۲۰	۱/۰۲	۱	P=۰/۱۳۲	P=۰/۰۸۹
ریزش در کامپوزیت هایبرید	۱/۹۵	۲۰	۱/۰۵	۲		
جمع	۱/۵۲	۴۰	۱/۱	۱/۵		

جدول ۳: میانگین رتبه های ریزش در مسیرهای نوردهی از باکال و لینگوال

میان	انحراف معیار	تعداد	میانگین	مسیر نوردهی	P
۱	۱/۱۳	۲۰	۱/۶۵	ریزش در نوردهی از لینگوال	۰/۴۹۵
۲	۱/۰۹	۲۰	۱/۴	ریزش در نوردهی از باکال	
۱/۵	۱/۱	۴۰	۱/۵۲	جمع	

نمودار ۱: توزیع فراوانی وضعیت ریزش در گروه های مورد بررسی.

بحث

اختلاف معنی داری ندارد ($P=0/495$). این مطلب با نتیجه بسیاری از مطالعات از جمله مطالعه Jang در سال ۲۰۰۹ (۱۰)، Versluis در سال ۱۹۹۸ (۵)، Hoelscher در سال ۲۰۰۰ (۶)، Malmstrom در سال ۲۰۰۲ (۱۱) و Foxton در سال ۲۰۰۳ (۷) همخوانی داشت.

مطالعاتی نیز خلاف آن را نشان داده اند. مثلاً تحقیقی که در سال ۲۰۰۲ توسط Cho و همکاران (۱۲)، انجام شد به این نتیجه رسیدند که کامپوزیت به سمت نور منقبض می شوند.

دلایلی که به نظر می رسد از علل تفاوت مطالعه ما با مطالعه Asmussen و همکاران در سال ۱۹۹۹ می باشد این است که در مطالعه حاضر ریزش توسط غوطه ورسازی در متیلن بلو ۱٪ به مدت ۱۲ ساعت اندازه گیری شد در حالی که در مطالعه آنها از غوطه ورسازی در متیلن بلو ۲٪ به مدت ۱۲ ساعت استفاده شد.

تعداد دفعات و دمای ترموسیکل هم در مطالعه آنها متفاوت از مطالعه ما بود. از آنجا که تطابق با همه مطالعات امکان پذیر نیست این تفاوتها می تواند در نتیجه کار موثر باشد که امری اجتناب ناپذیر است.

همچنین تاثیر جهت نوردهی بر میزان ریزش می تواند تحت تاثیر شکل حفره و کیفیت آن قرار بگیرد. در مطالعه حاضر حفرات از نوع کلاس III و در مطالعات مختلف از حفرات

در مطالعه حاضر به بررسی میزان ریزش در دو نوع کامپوزیت مایکروفیلد و هایبرید در دو مسیر مختلف نوردهی از باکال و لینگوال پرداخته شد.

مطالعات زیادی در مورد مقایسه ریزش این دو نوع کامپوزیت وجود نداشت. نتایج این تحقیق با مطالعه Gordon و همکاران در سال ۱۹۸۵ (۸)، همخوانی نداشت. آنها به این نتیجه رسیدند که میزان ریزش در کامپوزیت مایکروفیلد از انواع هایبرید و مایکروفیلد کمتر است.

کامپوزیت های مایکروفیلد به علت مقدار کمتر فیلرها، انقباض حین پلیمریزاسیون بیشتر، جذب آب و انبساط بیشتر نسبت به هایبریدها دارند. ذرات پرکننده کوچکتر در دامنه ۰/۱ میکرومتر، بیشترین تداخل را با نور داشته و پراکنش را به حداکثر می رساند. کامپوزیت مایکروفیلد به علت ریز بودن فیلرها یا پراکندگی بیشتر نوری برای پلیمریزه شدن به زمان تابش بیشتری نیاز دارند (۹).

کمتر بودن ریزش در کامپوزیت مایکروفیلد در این مطالعه، با توجه تابش ۴۰S اشعه بر هر دو نوع کامپوزیت ممکن است به این دلیل باشد که پلیمریزه شدن آنها نیاز به زمان نوردهی کمتری دارد.

بررسی نتایج آماری در مطالعه حاضر نشان می دهد میزان ریزش در مسیره های مختلف نوردهی از لینگوال و باکال

باند در عاج و مینا تفاوت زیادی دارد و باند به وسیله اچ کردن مینا با اسید فسفریک و ایجاد تگ‌های رزینی ناشی از نفوذ رزین به قسمت دکلسیفیه شده مینا ایجاد می‌شود و نتایج کوتاه مدت و بلند مدت نشانگر کیفیت و دوام این باند است (۱۵). ولی در لبه‌های عاجی به خاطر طبیعت هیدروفیل و همچنین مقدار معدنی کمتر در عاج این قسمت را به عنوان یک سوبسترای پیچیده جهت باندینگ مطرح می‌کند (۱۶). در نتیجه در عاج انقباض حین پلی‌مریزاسیون به سمت منبع نور کمتر می‌تواند روی ریزنشست و در نتیجه استحکام باند اثر گذار باشد.

هر چند فاصله منبع نور تا کامپوزیت در همه‌ی نمونه‌ها یکسان و برابر ۳mm بود اما تفاوت در کیفیت (ماهیت) فاصله منبع نور تا ترمیم در دو سطح باکال و لینگوال (که در یک سمت بافت دندان و در یک سمت کامپوزیت بود) می‌تواند از علل مداخله‌گر در مطالعه حاضر باشد. دندان‌ها به صورت کلاس III تراشیده شده و وجود ضخامت مینا و عاج در سمت باکال امری اجتناب‌ناپذیر به نظر می‌رسد.

نتیجه‌گیری

براساس یافته‌های آزمایشگاهی این تحقیق، مسیرهای نوردهی مختلف از باکال و لینگوال در حفرات Class III ترمیم شده با هر کدام از انواع کامپوزیت مایکروفیلد و هایبرید تأثیری در میزان ریزنشست آنها ندارد.

متفاوتی استفاده شده که این مسأله می‌تواند روی میزان ریزنشست تأثیرگذار باشد (۱۳).

طی تحقیقی که Feilzer و همکاران در سال ۱۹۹۰ انجام دادند مشاهده کردند تعداد دیواره‌های حفره در میزان استرس و پلی‌مریزاسیون کامپوزیت‌ها به سمت نور می‌تواند تأثیر گذار باشد. در یک حفره کلاس I ترمیم شده با کامپوزیت C-factor، ۵ است و باندینگ به چهار دیواره و کفه پالپال با انقباض به سمت منبع نور روی سطح خارجی ترمیم رقابت می‌کند. C-factor در حفرات کلاس IV کمتر و یا مساوی یک است ولی در حفرات کلاس III به خاطر C-factor بالاتر (تقریباً بین یک و دو) میزان ریزنشست بیشتر است (۱۴).

در برخی تحقیقات مثل مطالعه Hoelscher و همکاران در سال ۲۰۰۰ دندان‌ها بول داده شده بودند. زیرا بول دندان‌ها باعث افزایش سطح قرارگیری باندینگ و کاهش میزان ریزنشست می‌شود (۶).

در مطالعه‌ای Croll و همکاران در سال ۱۹۹۲ به این نتیجه رسیدند که در مسیرهای مختلف نوردهی از باکال و لینگوال وقتی حفره آماده سازی در عاج باشد میزان ریزنشست در نوردهی از سمت لینگوال کمتر است. ولی وقتی حفره آماده سازی در مینا است تفاوت معناداری در میزان ریزنشست وجود نداشت (۴).

شاید بتوان این مسئله را این طور توجیه کرد که مکانیسم

منابع:

- 1- Friedl KH, Schmalz G, Hiller KA, Märkl A. *Marginal adaption of Class V restorations with and without "softstart-polymerization*. Oper Dent 2000; 25(1):26-32.
- 2- David F, Thomus J. *Direct anterior restorations*. In: Summitt JB, Robbins JW, Schwartz RS, editors. Fundamentals of operative dentistry: a contemporary approach. 3th ed. Chicago: Quintessence publishing; 2006.p. 236-70.
- 3- Roberson TM. *Introduction to composite restorations*. In: Roberson TM, Heymann HD, Swift EJ, Sturdevant CM, editors. Sturdevant's Art and science of operative dentistry. 5th ed. St louis: Mosby; 2006.p. 500-71.

- 4- Croll TP, Bar-Zion Y, Segura A, Donly KJ. *Clinical performance of resin-modified glass ionomer cement restorations in primary teeth. a retrospective evaluation.* J Am Dent Assoc. 2001;132(8):1110-6.
- 5- Versluis A, Tantbirojn D, Douglas WH. *Distribution of transient properties during polymerization of a light-initiated restorative composite.* Dent Mater 2004;20(6):543-53.
- 6- Hoelscher DC, Gregory WA, Linger JB, Pink FE. *Effect of light source position and bevel placement on facial margin adaption of resin-based composite restorations.* AMJ Dent 2000; 13(4): 171-5.
- 7- Foxton RM, Pereira PN, Nakajima M, Tagami J, Miura H. *Effect of light source direction of a dual-curable resin cement to copy- milled ceramic.* Am J Dent 2003; 16(2): 129-34.
- 8- Gordon M, Plasschaert AJ, Soelberg KB, Bogdan MS. *Microleakage of four composite resins over a glass ionomer cement base in class V restoration.* Quintessence International 1985; 16(12): 817-20.
- 9- Power JM, Sakaguchi RL, Craig RB. *Restorative dental materials.* 12th ed. St. Louis: Mosby; 2001 .p. 193-207.
- 10- Jang CM, Seol HJ, Kim HI, Kwon YH. *Effect of different blue light-curing systems on the polymerization of nanocomposite resins.* Photomed Laser Surg 2009;27(6):871-6.
- 11- Malmstrom HS, Schlueter M, Roach T, Moss ME. *Effect of thickness of flowable resin on marginal leakage in class II composite restorations.* Oper Dent 2002; 27(4): 373-80.
- 12- Cho BH, Dickens SH, Bae JH, Chang CG, Son HH, Um CM. *Effect of interfacial bond quality on the direction of polymerization shrinkage flow in resin composite restorations.* Oper Dent 2002;27(3):297-304.
- 13- Asmussen E, Peutzfeldt A. *Direction of shrinkage of light-curing resin composites.* Acta Odontol Scand 1999; 57(6):310-50.
- 14- Feilzer AJ, De Gee AJ, Davidson CL. *Quantitative determination of stress reduction by flow in composite restorations.* Dent Mater 1990;6(3):167-71.
- 15- Buonocore MG. *A simple method of increasing the adhesion of acrylic filling materials to enamel surface.* J Dent Res 1955; 34(6): 849-53.
- 16- MousaviNasab M, DaneshKazemi AR, Aghabeigi T. *Comparison of microleakage in class V direct composite and ceramic inlay restorations cemented with two different resin cements.* J Mashhad Dental School 2008; 31(4):329-34.